

(Пресс РС)

Сарајево ускоро бира новог градоначелника и, како тамошњи медији са нескривеним поносом истичу, то неће бити Бошњак.

Неупућени читалац ће се зачудити зашто су кандидати бошњачке већине унапред искључени и зашто се Сарајлије још диче таквом националном дискриминацијом. Упућенији ће се само иронично насмејати јер ће то бити први пут након више од 20 година да ће на чело "духом мултиетничке" престонице БиХ доћи неки Хрват или Србин или припадник неке од мањина. Од Мухамеда Крешевљаковића, који је победио на првим слободним изборима још далеке 1990, до актуелног градоначелника Алије Бехмена, сви одреда били су, ако не Бошњаци, онда Муслимани: Тарик Купусовић, Расим Гачановић, Мухамед Хамџић, Семиха Боровац... А исто би се поновило и на предстојећим изборима јер 90-процентни муслимански град би поново непогрешиво изабрао Бошњака за градоначелника. Баш брига бираче по сарајевским махалама што политичка елита у центру града има потребу да међународну јавност обмањује причама о мултиетничком, мултиконфесионалном и мултикултурном духу Башчаршије. Зато се коначно неко у есдеповском врху досетио да исфорсира неког Хрвата, Србина или неког од осталих, тако што бошњачких кандидата једноставно неће ни бити на бирачким листићима. Уосталом, избором немуслиманског градоначелника са базом од неколико процената у чистом муслиманском окружењу, Бошњаци ће се још једном пред светом лажно представити као национално еманциповани грађани, а ни Хрвати, ни Срби, ни остали неће постати ништа равноправнији. Утолико више што тај немуслиман-небошњак може бити изабран само бошњачким гласовима и од њих зависан, те што ће претходном селекцијом бити кандидовани прави Хрват, прави Србин или "прави остали". Као "прави" већ су селектирани Стјепан Кљујић - Хрват, Богић Богићевић - Србин и Јакоб Финци - Јеврејин. Ко су та, за публику у РС, недовољно позната господа, од којих је онај први већ маркиран као фаворит?

Наивне амбиције

Кљујић, звани Пепи, до почетка 90-их је био професионални и анонимни сарајевски спортски новинар без перспективе, јер је већ био зашао у 60-те, и без амбиције, јер се више бавио покером него послом. Да би себи на минимум свео радне обавезе и оставио главнину времена за друштвене игре, овај сарајевски предратни бонвиван, специјализовао се за пинг-понг или тенис, за који је, поред чланака о фудбалу, кошарци и ватерполу, на спортским страницама дневних листова остајало простора од свега неколико редака. Шта је, како и колико Пепи писао, у Сарајеву се заправо мало знало јер је он већим делом каријере био спортски дописник Вјесникових издања, али се бар по томе препознавао као Хрват. Да је Кљујић ипак прави Кроата, видело се и по томе што је увек носио лептир кравату, пушио лулу, носио браду и облачио се у Загребу, те није пропуштао да се прикаже на концертима класичне музике и другим културним приредбама у граду. На чело ХДЗ-а за БиХ је изненада дошао када је Туђман открио да је оснивач и први председник огранка његове странке Давор Периновић по оцу Србин и исто тако експресно отишао када је поглавник увидео да Пепи више води муслиманску него хрватску политику.

Ипак, у међувремену је изабран за члана Председништва БиХ, где Хрватима није сметао, пошто се њихова политика у БиХ више није водила из Сарајева него у договору Загреба и Широког. Чим је у граду запуцало, Пепи је обукао маскирну униформу и "ради особне сигурности" се претанио у масивној згради Председништва, из које није имао времена да излази због прослава хрватских и католичких благдана, те особних рођендана и вендана. Радни део ратних државничких дана проводио је полупирући Изетбеговићеве ставове на седницама државног врха, а све у нескривеној нади да ће га и заменити по предвиђеном турнусу. Та наивна амбиција га је коштала функције: Алија је изашао Туђману у сусрет и Пепија избацио из Председништва, а ХДЗ се заузврат сагласио да он противуставно настави да председникује. У поратним годинама, без националног легитимитета и без икаквих политичких копчи и са Загребом и са западним Мостаром, Пепи се политички мувао по Сарајеву, из кога већ две деценије нигде не мрда у страху од међународне потернице београдске испоставе Интерпола због "ратног злочина у

Добровољачкој улици". И на бошњачкој страни још постоји недоумица ко је из Председништва БиХ, преко нискорангираног Бацковића, наредио напад Зелених беретки на колону ЈНА у којој се налазио и Алија Изетбеговић, који је и сам могао изгубити главу. Свакако неко од претендента за наследника: Фикрет Абдић, коме је та функција и требало да припадне према изборном резултату, Ејуп Ганић, који је одсутног Алију по овлашћењу замењивао у Председништву, или Стјепан Кљујић, који је по националном кључу требало да га наследи на челу колективног шефа БиХ. Са том маханом лакше ће га контролисати.

Ни Боги ни Јакица

Богвић Богичевић, звани Боги, иако има знатно озбиљнију биографију и веће заслуге и за муслиманско-бошњачку ствар, нема и веће шансе да постане градоначелник. Дугогодишњи омладински функционер остао је запамћен као члан последњег Председништва СФРЈ који је дао пресудан глас против предлога ЈНА да се увођењем ванредног стања сачува заједничка држава. Због тога је касније добио највиша одликовања у Словенији и Хрватској, а у српској националној историји обележен као политичар који је свој народ поделио у три државе. За оне који га лично познају оцена о Богвићевој повесној улози у распаду Југославије ипак делује као претеривање јер не верују да је то урадио из своје главе. Наравно, чим је обавио налог из Сарајева свог партијског шефа Нијазу Дураковића, Боги је, уз муслиманска тапшања по рамену, гурнут у политички запећак из кога вероватно ни сада неће изаћи. За Башчаршију и околне махале било би ипак превише да било који Србин постане градоначелник Сарајева, тим више што Боги није рођени Сарајлија.

У политичкој биографији Јакоба Финџија, званог Јакица, тешко ће се наћи неки значајан податак везан за предратни, ратни и поратни период. На јавну сцену је изашао избором за председника Јеврејске заједнице БиХ, а пресудну референцу стекао када му се међу првима обратио Бил Клинтон приликом посете Сарајеву. Муслимани су од тада укапирани да је врло корисно да Јакицу истуре напред када год долази неко од америчких дужносника. Ипак, то неће бити довољно да представник мањине постане градоначелник, али није јасно зашто бар међу кандидатима није поменут први члан тандема "Сејдић-Финџи". Можда зато што се Сејдић зове Дерво, па се може помислити да је Бошњак, а не Ром. Или зато што Звездиним фудбалерима противнички навијачи скандирају: "Цигани! Цигани!", па се може помислити да је Сејдић - Србин.

Стјепан Кљујић брани Сарајево

Пише: Ненад Кеџмановић
петак, 21 децембар 2012 12:45

Избором фаворизованог Стјепана Кљујића за градоначелника Сарајева, Бошњаци ће добити малу компензацију за Жељка Комшића, који ће новим изборним законом отићи са политичке сцене БиХ.